

Barth Károly professzor nyílt levele Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen

A Svájci Református Sajtószolgálat közli Barth Károly, a világ hírhedt svájci teológiai professzor nyílt levelét, amelyben felhívja a nyugatnémetországi keresztényeket, hogy álljanak ellen Nyugat-Németország újrafelfegyverzésének. A nyílt levélre az adott alkalommal, hogy nacionalista német teológusok kérdést intéztek Barth-hoz: miért nem küld most a nyugatnémetországi protestánsokhoz olyan értelmi felhívást, amilyent 1933-ban Hromádka professzornak, a cseh reformátusok vezetőjének küldött? Válaszában Barth professzor kifejti, hogy 1938-ban, a katasztrofális müncheni szerződés után, valóban arra hívta fel Hromádka professzort és a cseh keresztényeket, hogy fegyveresen álljanak ellen Hitlernek. — Akkor a Nyugat elárulta a cseheket, a kereszténység pedig aludt. Még Svájcban is háladó istentiszteleteket tartottak, hogy Münchenben „sikertől” megóvni a békét. Fél év múlva pedig megindult a náci-áradat Csehszlovákia ellen. Ezt előre látva

nem tehettem egyebet — írja Barth — minthogy Hromádka és barátai védekezésre hívtam fel a hazájukat, az emberiséget és a kereszténységet egyaránt felelős háldios veszedelmével szemben.

— Most azt kívánják tőlem — folytatja Barth — hogy a „kommunista veszedelmével” szemben hasonlóképpen fegyverbe szálljak a nyugatnémetországi keresztényekkel. Nos, erre egyáltalán nem vagyok hajlandó. Eppen elég sokan és elég lármásan művelik ezt. En ezzel szemben inkább

azt a tanácsot adom az embereknek, hogy ne féljenek, ne türelmetlenkedjenek, ne kezdjenek, hanem vessenek, építsenek, prédikáljanak, mert ennek van most a rendeltetése.

— 1933-ban Hromádkaékát fegyveresen ellenállásra hívtam fel Hitler fenyegetésével és támadásával szemben. Nem vagyok pacifista és hasonló helyzetben ma ugyanazt tenném.

A mindenáron való békét, amelyet akkor a nyugati világ és az egyházak is akartak, én mélyen emberlenc és mélyen keresztényellen dolognak tartottam. Ma azonban

semmi jelét sem látom annak, hogy a Szovjetunió hátkit is támadással fenyegetne, vagy megtámadni készülne, sőt komoly jelek éppen arra mutatnak, hogy a Szovjetunió egyáltalán nem akar háborút.

Senkinek sincs tehát joga Nyugaton háborút várni, háborúban hinni és a Szovjetunióval szemben úgy lépni fel, ahogyan annak idején Hitlerrel szemben kellett volna a Nyugatnak fellépnie.

A háborús pánik elcsúszése és fenntartása tulajdonképpen nem egyéb, mint szűcsés, hogy éppen ezért szükséges, hogy

minden országban legyenek emberek, akik a minden felől üvölő szovjetellenes „kereszties

háborút” a leghatározottabban elhárítják maguktól.

A kommunizmus elleni hadjárat helyett követeljenek igazságosabb, a nép minden rétege számára elviselhetőbb szociális viszonyokat. És

ne feledjék el Nyugaton, hogy ha valóban háborúra kerülne a sor, akkor a szembesülő hadseregben olyan milliók állnának, akik ügyük igazságáról mélyen meg vannak győződve és azért készek mindenüket odaadni.

Vajon el lehet-e ugyanígy mondani a „szabad népek” világáról is? Vajon azt, amit Nyugaton szabadságnak neveznek, valóban olyasminek tapasztallják meg a nyugati milliók, hogy azért érdemesnek tartásuk az életüket is kockára tenni?

— 1938-ban én egy cseh barátomnak és a cseh katonára vonatkozólag írtam. Most pedig németek kívánják tőlem, hogy Németország újrafelfegyverzése érdekében emeljek szót. Úgy gondolom, hogy a lehető leghatározottabban nem kell erre mondanom. Megindokolom, hogy miért. Először határoltam vakmerőség volna a két világháborúban elvált német népet egy harmadik háborúba belehajszolni. Másodszor, kizárólag dolognak tartom, hogy a németek valóban hajlandók legyenek olyan háborúra fegyverkezni, amely számukra csak polgárháború lehetne, mert németek állanának németekkel szemben. Harmadszor, erkölcsileg képtelenségnek tartom, hogy föl tudjanak fegyverezni egy olyan népet, amelynek öt éven keresztül meg az önmagát is le akarták szerelni. Negyedszer, egészen világos, hogy Németország felfegyverzése a Szovjetunió kihívását jelenti, mármint ezzel a Nyugatnak és különösen Németországnak nem jó jót szánja. Ötödik, egészen nyilvánvaló számomra, hogy a nyugati stratégiák a németeket kizárólag hátrádnak és agyútölteleknek szeretnék felhasználni. Hatodszor az tartom, hogy

Nyugat-Németországban egészen más dolgokat kellene csinálni: a munkanélküliség, a hajléktalanság, a szegénység, a háborús károkat és a számbajelölhető erőforrásoknak nem fegyverekre, hanem komoly szociális feladatokra felhasználni.

Hetedszer pedig — ne sértődjenek meg a németek — az a véleményem, hogy nekik sok mindent győkeresen meg kell tanulniuk és sok mindent győkeresen el kell felejtetniük, mielőtt írózás nélkül gondolnának egy újabb német hadsereg létesítésére.

Végül kijelenti Barth, hogy a fent megfontolások alapján Niemöller, Heinemann és barátait arra hívja fel, hogy továbbra is a leghatározottabban szálljanak szembe azzal a törekvéssel, amely a Nyugatnémet protestáns egyházakat az újrafelfegyverzés szolgálatába akarja állítani.

A budai egyházközségben november 24-én Patai Pál budapesti lelképásztor, teológiai magántanár tart előadást férfiak számára „Sebestyén János emlékezete és teológiája” címmel. — December 6-án este 7/2 órakor Farkas József, Budapest-Klauzál-téri lelképásztor hirdeti az igét a templomban. — December 7-én délután 6 órakor H. J. Mária tart bibliárat. — Advent első vasárnapján, december 3-án délután 6 órakor Halmi János teológiai magántanár vetített képes előadást tart a Szentföldről. Az előadások és bibliárák színhelye a Szilágyi Dezső-tér 3. szám alatti gyülekezeti terem.

Ötnapos kántoroképző tanfolyam lesz a pápai teológiai főiskolán. Jelenkezni lehet a főiskola igazgató-ságánál.

Palástot
legszebb kivitelben készíti Budapest, IV. Polikövits Béla Magyar-utca 28. II. 6. sz. PALÁSTSPECIALISTA
Videkre árán ártato; készséggel küld

BUNDA (szórnó, stb.)
alakítás, gondos javítás jutányosan KATZER közismert szűcsnél VI., Ó. u. 36. (Nagymező-utca), Tel.

CSENDES ÓRA

VEZETI: DARÁNYI LAJOS

Márk írása szerint való evangélium

NOV. 12 „Jézus monda nekik... nem azért jöttem, hogy igazságot, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.” (Márk 2:13-17.) Igaz nincs is, csak megigazított, megigazult. És még olyonok vannak, akik nem igazak, de magukat igazoknak gondolják és mondják. Jézus nem vitatkozik ezekkel most, hanem megmondja, hogy hozzájuk nem jött, még nem jött, őket még nem hívja. De hívja a gyűlölt foglalkozású Mátiát és leül azokkal, akik követik őt. A páholyban levő farizeusok és írá-

tudók jól látják a Mátiák helyzetét. Bűnösök, Csak a Jézus helyzetét és hivatását nem látják jól. Ők így okoskodnak: Mátiák bűnösök, tehát Jézus, ha Isten Fia, ne menjen hozzájuk. Pedig Jézus, az Isten Fia, éppen azért ment hozzájuk, mert bűnösök. Ő a bűnösök orvosa. Az orvosnak pedig a beteg mellett a helye. De a páholyban élők a maguk helyzetét mérték fel legrosszabbul: ők nem bűnösök. Ők Jézus nélkül „becsületesen”, „igazán” elkarhozhatnak. Mátiák pedig „bűnösen” üdvöülnek.

NOV. 13 „Új bort új tömlőbe kell tölteni.” (Márk 2:18-22.) Itt a Mester böjti-jéről nincs is szó, csak a tanítványok böjti-jéről. A Jézus tanítványai nem böjtöltek. Jézustól kérdezték a farizeusok ennek az okát. Azt gondolták, hogy a tanítványok nem böjtölése a tanítványok hiányossága, Jézus pedig azt mondja, hogy többlet. Azért nem böjtölnek a tanítványok, mert Ő a Mesterük és Ő most velük van. De majd böjtölnek, ha Ő elvételik tőlük. Ha

Krisztus nyilvánvalóan az ő népével van, akkor nem kell a böjt. De ha elvételik a Mester, akkor kell a böjt. Nem is az a legfontosabb kérdés, hogy böjti-e, hanem az, hogy miért böjtöl, vagy miért nem böjtöl? Krisztus egészen újat hoz. Schol se félj az újítól, csak azért mert új, hanem azért imádkozz, hogy Krisztus hozza. Ha Ő hozza, akkor fogadd el. Még akkor is, ha a régi tömlő nagyon a szűkösbe nőtt. Nem a tömlő (a hordó), hanem a bor a fontos.

NOV. 14 „Az embernek Fia a szombatnak is Ura.” (Márk 2:23-28.) A tanítványok azért tépték szombaton a kalászt, mert éhesek voltak. Nem tudjuk, hogy vacsoráltak-e pénteken este és szombaton délelőtt senki nem várta őket a pénteken elkészített ebédre. A farizeusok csak azt látták meg, hogy tépték a tanítványok a kalászt és azt nem látták meg, hogy a tanítványok éhesek és nincs ebédjük. És nem ebédre hívták meg őket, hanem üdvözlőtől. Jézus az őstámadomány példával arra mu-

tat rá, hogy az éhes ember előtt a törvény sem korlát. Az éhes ember azt is megteszi, amit nem szabad megtenni, mert enni kell. De Jézus nemcsak erre a mindig érvényes törvényre mutat rá, hanem Magára is. Ő Ura a szombatnak is. És a vele levő ember több, mint a szombat, több, mint a vallás minden törvénye. Ő soha nem kerülhet szembe Isten igazsággal, mert Ő az ige. Nem azt kell nézni, hogy Krisztus jött-e, hanem azt, hogy mi Krisztussal vagyunk-e? Ha igen, jó helyen vagyunk.

NOV. 15 „Ally elő a középre.” (Márk 3:1-6.) Jézus itt a szombatnak azzal az értelmezéssel, szemben cselekszik, amit a korabeli zsidóság alakított ki. Az igazi szombat célja jól tenni, lelket menteni. És Jézus ezt tette szombaton. Nemcsak prédikálta az evangéliumot, hanem cselekedte. Jézusnál a beszéd és a tett egy. Szombaton — az akkori vallásos emberek szerint — szabad volt beszélni, de nem volt szabad tenni. Jézus akkor is meggyógyította a

megszáradt kezű embert szombaton, ha botrány lett belőle. Ally középre, mondja a gyógyításra szóló embernek. Nem lehet lapulni. Nem lehet titokban, botrány nélkül meggyógyítani sem. Nyilvánvalóan kell lenni a száraz kéznek. Le kell mondani a szegény takargatásáról. Jézussal vállalni kell a győzelmet is, Jézus ellen összefognak azok is, akik különben nem a legjobban vannak együtt. Jézus azért nem kell, mert Jézus. Te Jézusért nem kellesz, vagy azért, mert Jézusnak sem kellesz?

NOV. 16 „Akkinek valami bajuk volt, reá rohanának, hogy felhessék őt.” (Márk 3:7-12.) Jézus körül a hírszolgálatot a meggyógyított emberek végezték. Terjedt a híre. Már említettük, hogy a Márk írása szerint való evangélium Jézusnak a tetteit írja le inkább. Most azt lássuk meg, hogy a tetteinek nagyobb a híre és nagyobb a közönsége, mint a beszédének. A mi egyházunk beszélt egyház lett. Az is nagy dolog, ha igazán beszéli, ha igazán hirdeti az igét. De a világunk jobb az akusztikája

a tettek iránt. Jézusnak nemcsak az volt az igérete és parancsa, hogy a beszédét hirdessék az óvát, hanem az is, hogy cselekedetét cselekedjék. (Márk 16:17-18.) Akiknek bajuk volt, valóságos megrohmozdák Jézust. Azért van annyi baj, hogy ösztönözzen Jézushoz menni. Hátba még a legnagyobb bajokat ismerné. Hogy kárkötésre méltó vagy, akkor, hogy mennél? Különösen akkor, amikor nem is nekik kell Krisztust ostromolni. Ő ostromol téged. Add meg magad kegyelemre!

NOV. 17 „Magához szolgált, akiket akar vala és bozza mennek.” (Márk 3:13-19.) Az egyház, a gyülekezet a támasza: törvénye van előttünk. Krisztus megszolgált, magához szolgált azokat, akiket akar. És azok hozzámennének. Miért csak tizenkettő? Mert akkor csak annyi akart. Miért éppen azokat? Mert azokat akarta. Tovább nem magyarázható, nem kutatható titok. Az ő akarat. Miért választotta ki? Hogy vele legyenek. Jézus először elhív, aztán kiküld. Vannak, akik elmennek, pedig

nem kuta el őket az Úr. Vannak, akik nem mennek el, pedig már ki is küldte őket az Úr. Te hol állasz? Elhivatott már, vagy ki is küldte? Az elhívás a kiküldetésben folytatódik. Nemcsak prédikálni küld ki Jézus. Hatalmat is ad. Hatalmat a betegek gyógyítására és az ördögök irtására. Nemcsak ott van a baj, hogy az Isten népe nem tud betegeket gyógyítani és ördögöket irtani, hanem ott, hogy nem is akar. Nem látja ezt igéretének és feladatának.

NOV. 18 „Aki a Szentlélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha.” (Márk 3:29-30.) Sokan vannak, akiknek ma a Szentlélek elleni bűn a „problémájuk”. Mi a Szentlélek elleni bűn? A 30. vers világosan megmondja: „Mivelhogy ezt mondják: tisztátalan lélek van benne.” (Jézusban.) Egészen bizonyosan az a Szentlélek elleni bűn, ha valaki a Jézus Krisztusban határozatosan cselekvő Szentleket tisztátalan léleknek mondja. Ez túl meg-

nyugtató. Azt mondja akkor az ember, hogy ő ilyenek nem szokott még gondolni sem. Nem is akarunk senkit megijeszteni, de mégis meghátrunk a körül a „bizonyos” terep körül az „óvatossági” terület. Szentlélek elleni bűn lehet az is, ha nemcsak Jézus Krisztusban, hanem az övéiben nyilvánvalóan működő Szentlélek, vagy az ő testében, az anyaszentegyházban ébresztő Szentlélek azt mondják, hogy tisztátalan lélek. Ez már közelebbi szakadék. Nagyon kell vigyázni és imádkozni ezen a határon!